

Pécsi Ítéltábla

Pf.V.20.071/2016/6. szám

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Kelemenné Dr. Kardos Edit ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Herczeg Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében aTörvényszék 2016. április 20-án kelt .../5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszámú fellebbezése alapján eljárva meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 12.700,- (tizenkettőezer-hétszáz) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a Törvényszék Cégbírósága által Cg.... szám alatt bejegyzett alperesi társaság tagja. A felperes és a házastársa, mint az alperesi társaság kisebbségi tagjai a cégbíróság előtt 2015. szeptemberében törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményeztek az alperes társaság ellen a 2014. évi beszámoló független könyvvizsgálói vizsgálata elrendelése végett. A cégbíróság felhívta az alperesi társaságot könyvvizsgálói díj előlegezése címén 120.000,- Ft + ÁFA, összesen 152.400,- Ft elnöki letétbe helyezésére pénzbírság terhe mellett, egyúttal tájékoztatta az alperest, hogy annak viseléséről a társaság dönt.

A cégbíróság 2015. november 18-án kelt végzésével elrendelte az alperes utolsó, 2014. évi számviteli törvény szerinti beszámolójának a végzésben felsorolt kérdésekre kiterjedő könyvvizsgálói vizsgálatát.

Az igazságügyi könyvszakértői vélemény a cégbíróságra 2016. január 27-én érkezett.

Az alperes ügyvezetője - a fentieket megelőzően - 2015. november 13. napján kelt meghívóval 2015. november 30. napjára hívta össze az alperes taggyűlését, amelyen 3. napirendi pontként szerepelt felperes neve és F. tagok által a társasággal szemben indított törvényességi felügyeleti eljárással kapcsolatosan felmerülő költség viselésére vonatkozó döntés meghozatala.

A meghívóval a taggyűlés határozatképtelensége esetére változatlan napirenddel a taggyűlés székhelyére megismételt taggyűlést hívott össze 2015. december 7. napjának 16 órájára.

A 2015. november 30-i taggyűlésen valamennyi tag megjelent, az 1/2015. (11. 30.) számú taggyűlési határozat szerint a taggyűlés felfüggesztésre került, és annak folytatására 2015. december 7. napján 16 órai kezdettel kerül sor.

A 2015. december 7-i taggyűlésen valamennyi tag megjelent, ezen a 3. napirendi pontot a taggyűlés megtárgyalta, és meghozta a 2/2015. (12. 07.) számú taggyűlési határozatot. Eszerint: „a taggyűlés felperes neve és F. tagok által a társasággal szemben törvényességi felügyeleti eljárás során felmerült költségeket (ide értve a társaság által megelőlegezett és elnöki letétbe helyezett bruttó 152.400,- Ft összeget is) a vizsgálatot indítványozó felperes neve és F. tagok egyetemlegesen viseljék”.

A felperes 2015. december 18. napján előterjesztett keresetében az alperes társaság legfőbb szerve által hozott 2/2015. (12. 07.) számú határozat felülvizsgálatát, és miután a kereset szerint az a 2006. évi V. törvény (Gt.) 49. § (4) bekezdésébe ütközik, annak hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

A felperes kereseti érvelése szerint a Gt. 49. § (4) bekezdése alapján hozott taggyűlési határozat idő előtti, mert a költség viseléséről a társaság legfőbb szerve csak a cégtörvényességi eljárásban elkészült szakértői vélemény ismeretében hozhat döntést. A szakvélemény elkészültéig kizárólag a költség előlegezéséről lehet szó a Pp. 77. §-ára figyelemmel. Jogszabálysértő a társasági határozat a kereset álláspontja szerint azért is, mert csak az eljárás befejezését követően lehet megalapozott döntést hozni a költségek viseléséről, mert arra akkor kerülhet sor, amennyiben nyilvánvalóan alaptalanul kérték a tagok a könyvvizsgálat elrendelését.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 15.000,- Ft + ÁFA, mindösszesen bruttó 19.050,- Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában ismertette a jogvita elbírálása irányadó, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 49. §. (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, és annak értelmezése alapján arra a következtetésre jutott, hogy nem jogszabálysértő a keresettel támadott taggyűlési határozat. A rendelkezés utolsó mondata ugyanis nem értelmezhető akként, hogy csak az esetben dönthet a társaság legfőbb szerve a költség viseléséről, ha a cégtörvényességi eljárás alapján kijelölt könyvvizsgáló a jelentését elkészítette. A törvényi szabályozás szerint nincs jelentősége a költségek viselése körében annak, hogy a könyvvizsgálat milyen eredménnyel zárul. A cégbíróság nem vizsgálja, hogy a könyvvizsgálói vizsgálat szükséges-e, ekként a költségek viselése tárgyában sem dönt, és a könyvvizsgálat eredményéről sem tesz semminemű megállapítást annak megalapozottságáról. Ugyanígy a Gt. 45. § (1) bekezdése alapján előterjesztett kereseti kérelemmel indult perben sem vizsgálható, hogy a cégtörvényességi eljárásban elrendelt könyvvizsgálói vizsgálat szükséges volt-e vagy sem.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak megváltoztatását, az alperes legfőbb szerve által 2015. december 7. napján hozott 2/2015. (12. 07.) számú határozat hatályon kívül helyezését és az alperes perköltségben marasztalását.

A felperes érvelése szerint helytelen az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezése, ami jogsértő érdemi döntéshez vezetett, mert a költségek előlegezéséről és viseléséről történő elkülönülő rendelkezés, tehát maga a törvényi szabályozás indokolja, hogy a könyvvizsgálat eredményét ismerni kell annak eldöntéséhez, hogy alapos volt-e a könyvvizsgálat elrendelése iránti indítvány és

annak alapján a vizsgálat költsége a társaság terhe marad-e. Érvelése alátámasztására a 2013. évi V. törvény 3:104. § (4) bekezdésének ezzel azonos tartalmú szabályozására utalt.

A felperes hivatkozása szerint a kisebbségvédelem körében a cégbíróság által folytatott eljárásra, mint törvényességi felügyeleti eljárásra a Ctv. 72. § (2) bekezdése alapján a Pp. szabályait kell alkalmazni, ennek 77. § alapján az eljárás befejezéséig csak előlegezésről beszélhetünk, költségviselésről nem. A 41/2010. számú Ítéletábrái Határozat iránymutatására utalt, miszerint a könyvvizsgálói tevékenységgel felmerült költségek viseléséről a cég legfőbb szerve jogosult döntenie az eljárás befejezését követően.

A fellebbezésben kifejtett másik érvelés szerint, ha nincs mit értékelni és szempontnak tekinteni a döntéshozatal során, akkor semmi indoka nincs annak, hogy a taggyűlésnek kelljen döntenie a költségek viseléséről.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helytállóan alkalmazta a jogvita elbírálására irányadó Gt. 45. és 49. §-ban foglalt rendelkezéseket amikor arra a megállapításra jutott, hogy a támadott taggyűlési határozat nem jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett indokoláson túlmenően a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a Gt. a kisebbségi jogok jogintézményeinek szabályozásakor következetesen elkülöníti a költségek előlegezését és azok viseléséről való döntést. E szabályozásnak az a rendeltetése, hogy a cégbíróság intézkedésével felmerülő költségeknek fedezete legyen, jelen esetben az előleg a könyvvizsgálat díjának fedezetétől szolgált (Gt. 49. § (2) bekezdés és (4) bekezdés).

A törvényességi felügyeleti eljárás befejeződik azzal, hogy a kisebbségi jogokra hivatkozással a cégbíróság elrendeli a könyvvizsgálatot és kijelöli a könyvvizsgálót. Ezt követően a bíróságnak nincs döntési jogköre, ebből következően a Pp. 77. §-a - amely rendelkezés az eljárás során előlegezett perkoltségről való döntést az eljárást befejező határozat tárgyává teszi - a könyvvizsgálat költségeinek viselésére nem irányadó. E költség nem tartozik a Pp. 75. § (1) bekezdése szerinti perkoltségek közé. A cégbíróság eljárása befejeződött a könyvvizsgáló kijelölésével, ennek időpontját követően döntött a taggyűlés a megelőlegezett költség viseléséről, ezért az nem volt idő előtti, az alperes taggyűlési határozata nem ütközik a felperes által megjelölt jogszabályba.

A Gt. 49. § (4) bekezdése nem korlátozza a gazdasági társaságot döntése meghozatalában, és semmilyen szempontot nem szabályoz arról, hogy a könyvvizsgáló tevékenységével felmerülő költségek viselése tárgyában hogyan határozzon, ezért a határozat tartalmi okból sem jogszabálysértő.

A korábbi, az 1997. évi CXLIV. törvénnyel szabályozott Gt. 51. § (3) és (4) bekezdésében ugyanezen normaszöveggel rendelkezett a kisebbségi jogok védelme körében a költségek előlegezéséről és viseléséről. A felperes által a fellebbezésben érvelésének alátámasztására hivatkozott legújabb rendelkezések között a 2013. évi V. törvény 3:104. § (4) bekezdése valóban újraszabályozza a kisebbségi jogok érvényesítésével felmerülő költségekről a döntéshozatalt, és meghatározza a költségviselés feltételeit. A per tárgyát képező jogvita elbírálására azonban a Ptk.

nem alkalmazható, az alkalmazandó Gt. 49. § (4) bekezdése ilyen megszorításokat nem tartalmaz, ebből következően az alperes taggyűlési határozata nem ütközik jogszabályba.

A másodfokú bíróság a fenti indokokkal az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 239. § és 78. § (1) bekezdés szerint az alperes ügyvédi képvisellel felmerült fellebbezési perköltségének a megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a 32/2003(VIII.22.) IM. Rendelet 3. § (3) és (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelően állapította meg.

Pécs, 2016. október 13. napján

Dr. Zóka Ferenc s. k. a tanács elnöke, Dr. Imre Zita s. k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s. k. bíró